

[Axel Møller.]

Jeg synes, man her forveksler to Ting — hvad der ogsaa er rigtigt fremhævet af det ærede Medlem Hr. Vagn Bro —, nemlig at et er at lovgive til Fordel for en enkelt Mand og med hans personlige Interesse for Øje — det er selvfølgelig upassende —, en helt anden Ting er, at man giver en generel Regel, som man her har gjort, foranlediget ved, at et enkelt Tilfælde, som det saa ofte sker i Praksis, har henledt Opmærksomheden paa, at denne eller hin Lovregel er for stiv, for lidt elastisk og kunde trænge til Forbedring. Saa giver man en saadan Regel.

Jeg er imod, at der gives Regler, som kun skal gælde Enkeltmand. Der har paa det kirkelige Omraade været Tale om en Lex Rørdam og forskellige andre Tilfælde, hvor man skulde lovgive for enkelt Tilfælde. Lovgivningen bør saa vidt muligt være generel og ikke gælde for specielle Tilfælde. Og det gælder ogsaa Lovforslaget her.

Den Omstændighed, at det er det Tilfælde, hvori den højtærede Justitsminister i Øjeblikket befinder sig, som har henledt Opmærksomheden paa Ønskeligheden af Ændringer af Lovbestemmelserne paa et bestemt Omraade, kan ikke bevirke, at man skulde stille sig afvisende.

Saa kunde man sige — og det har man ogsaa sagt —, saa lad os forhandle om Spørgsmaalet i Retsplejeudvalget og vente, til vi faar det andet Lovforslag, det store Lovforslag, der foreligger i Retsplejeudvalget, til Behandling. Men jeg synes, at det vilde have et en lille Smule odiøst Skær overfor den højtærede Justitsminister, hvis man vilde nægte at gennemføre dette Lovforslag her paa en Tid, da det kunde hjælpe den højtærede Justitsminister. Thi det kan ikke hjælpe den højtærede Justitsminister noget, at man kaster Brønden til, naar Barret er druknet, at man kommer med et Lovforslag, som man maaske finder det kunde være meget rigtigt og fornuftigt at vedtage, efter at det ikke længere kunde faa Virkning i det Tilfælde, som foreligger i Øjeblikket.

Og dette Lovforslag er ikke saa vanskeligt at behandle og overse, at man ikke, hvis man reelt finder Lovforslaget rigtigt, skulde kunne gennemføre et Lovforslag i den Retning, saaledes at det ogsaa kan virke i det Tilfælde, der har givet Anledning til Lovforslagets Fremkomst.

En ganske ejendommelig Indvending har jeg set fra en enkelt Side. Det er Dommer Grundtvig, der i „Ugeskrift for Rets-

væsen“ har fremsat nogle Bemærkninger som er lidet smigrende for Rigsdagen og den politiske Virksomhed overhovedet, idet vedkommende Forfatter gaar ud fra, at naar en Mand har været Minister, egner han sig saamænd i Regelen ikke til igen at blive Dommer, saa er han blevet saaledes uheldigt paavirket af Deltagelse i det politiske Liv, at han hellere maa blive helt væk fra Dommergerningen.

Jeg synes, at dette er at skyde meget for langt over Maalet, thi vel ved alle ærede Medlemmer, at det politiske Liv saamænd ikke er ideelt, og at man tidt skal passe paa for ikke at blive paavirket af de uheldige Sider af dette Liv; men at det skulde være saa uheldigt, at en Mand, naar han har prøvet det og prøvet det som Minister, ikke skulde være i Stand til fuldt ud at varetage sin Gerning som Dommer, naar han vender tilbage til den, det faar man vist ikke ret mange til at tro, og det vilde for øvrigt ogsaa kun føre til, at man skulde have en Forandring, hvorved man overhovedet forbød Konstitution i Dommerembeder, naar Dommeren blev Minister, for saa egnede han sig ikke mere til at vende tilbage til Dommerstillingen. Det Argument tror jeg nu ikke, man vil tage alvorligt.

Jeg skal da paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til en hurtig og saglig Behandling af dette Lovforslag, som jeg gaar ud fra som en Selvfølge vil blive henvist til det Udvalg, der tidligere er nedsat og endnu arbejder med det tidligere forelagte og mere omfattende Forslag om Ændringer i Loven om Rettens Pleje.

C. C. Heilesen: Til Trods for den Advarsel, den ærede Ordfører for Venstre fremsatte mod Principrytteri, vil jeg vove at behandle det foreliggende Lovforslag ud fra rent principielle Synspunkter, nemlig dels ud fra et rent Retsplejesynspunkt og dels ud fra det Synspunkt, om andre Statshensyn maatte føre til Forandring af det Resultat, man maatte komme til ved en Undersøgelse af Lovforslaget ud fra et rent Retsplejesynspunkt.

Som anført i Bemærkningerne til Lovforslaget er de begrænsende Bestemmelser om Adgang til midlertidig Beskikkelse eller Konstitution i Dommerembeder, som det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at ændre, indsat i Retsplejeloven efter enstemmig Forslag, saaledes som det ærede Medlem Hr. Axel Møller nævnte — ligesom i øvrigt ogsaa senere enstemmig vedtaget i begge Ting —, af det Udvalg, der af Landstinget i